

Trăng Trung thu soi sáng tình người

ISSN: 2734-9195 11:34 24/09/2026

Nếu sau mùa Trung thu, ta biết thương người thân hơn, bớt cố chấp hơn và sẵn lòng sẻ chia hơn, thì ánh trăng đoàn viên vẫn tiếp tục tỏa sáng trong tâm mỗi người.

Tết Trung thu, hay còn gọi thân thương là Tết ngắm trăng, Tết đoàn viên, từ lâu đã đi vào tâm thức người Việt như một dịp sum họp. Dưới ánh trăng rằm tháng Tám, người lớn tạm gác những lo toan, trẻ thơ háo hức với đèn lồng, tiếng trống và mâm cỗ.

Mỗi gia đình có một hoàn cảnh riêng, ai cũng mong được trở về bên người thân, cùng sẻ chia một khoảng trời bình yên.

Với người con Phật, niềm vui Trung Thu gợi mở một hành trình quay về chính mình. Ngước nhìn vầng trăng, ta có thể lặng hỏi: giữa những bận rộn, được mất và hơn thua thường ngày, lòng mình có còn đủ yên để nhận ra điều gì thật sự quý giá?

Hình minh họa. Nguồn: Internet

Trăng nhận ánh sáng mặt trời rồi dịu dàng soi xuống thế gian. Hình ảnh ấy nhắc ta mở lòng đón nhận điều thiện, học hỏi lẽ đúng và nuôi dưỡng tâm từ bi. Có những lúc tham muốn, giận hờn hay lo âu khiến ta khó nhìn rõ mình và thấu hiểu người khác. Nhưng như mây che trăng, những phiền não ấy rồi cũng có thể tan đi. Mỗi khi biết dừng lại trước một lời nói gây tổn thương, kiên nhẫn lắng nghe người thân, hoặc chân thành nhận lỗi, ta đang từng chút làm cho lòng mình sáng lại.

Bởi vậy, trăng không chỉ là thưởng ngoạn vẻ đẹp của đất trời. Đó còn có thể là phút giây lắng xuống để nhìn lại cách mình đang sống. Một người cha dành trọn buổi tối cho con, một người con gọi thăm cha mẹ, hai người từng bất hòa tìm được lời để nói với nhau: những việc bình dị ấy làm nên ý nghĩa thiết thực của đoàn viên. Có khi, một lời hỏi han đúng lúc còn ấm áp hơn cả mâm cỗ đầy.

Trong Phật giáo, ánh sáng thường gợi nhắc đến trí tuệ: sự thấy biết giúp ta nhận diện những nguyên nhân gây khổ đau và sống tỉnh thức hơn. Ánh trăng thu, vì thế, có thể trở thành một hình ảnh đẹp của sự soi chiếu nội tâm. Khi nhận ra cơn giận đang dâng lên, ta có cơ hội không để nó đưa mình đến một lời nói nặng nề. Khi hiểu rằng người khác cũng có những nỗi niềm khó giải bày, ta dễ đối đãi với họ bằng sự cảm thông. Trí tuệ và từ bi cùng được vun bồi từ những lựa chọn nhỏ bé như thế.

Vầng trăng tròn cũng gợi niềm mong ước về sự viên mãn. Nhưng đời sống vốn có lúc đầy, lúc vơi; không phải cuộc sum họp nào cũng đông đủ, không phải điều mong cầu nào cũng thành tựu. Hiểu lẽ vô thường, ta càng biết trân quý người đang ở bên mình và nâng niu từng giây phút được sẻ chia. Với người đón Trung thu xa nhà, một cuộc gọi hay lời chúc chân thành vẫn có thể đưa những tấm lòng lại gần nhau.

Từ niềm vui dưới mái ấm của mình, lòng từ bi mời gọi ta nghĩ đến những người đang thiếu vắng niềm vui ấy: trẻ em chưa có điều kiện đón hội trăng rằm, người già sống một mình, người đau bệnh hay người vẫn mưu sinh giữa đêm khuya. Chia một phần bánh, dành thời gian thăm hỏi, hoặc góp sức để trẻ em có một đêm hội ấm áp là những cách giản dị mang ánh sáng Trung thu đến với cuộc đời.

Trăng rằm rồi sẽ qua, nhưng điều đẹp đẽ của đêm trăng có thể ở lại trong cách ta sống với nhau. Nếu sau mùa Trung thu, ta biết thương người thân hơn, bớt cố chấp hơn và sẵn lòng sẻ chia hơn, thì ánh trăng đoàn viên vẫn tiếp tục tỏa sáng trong tâm mỗi người.

Tác giả: **Thích Vân Phong**